

UOHSX003S6RA

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R95/2011/VZ-14698/2011/310/ASc/JSI

V Brně dne: 14. září 2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 28.4.2011, doručeného Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 4.5.2011 zadavatelem –

- **obcí Bystřice**, IČ 00296562, se sídlem Bystřice 334, 739 95 Bystřice nad Olší, zastoupená Ing. Ladislavem Olšarem, starostou, ve správním řízení zast. JUDr. Karlem Bockem, advokátem se sídlem Na Poříčí 1199, 738 01 Frýdek-Místek,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa ze dne 18. 4. 2011 ve věci spáchání správního deliktu zadavatelem – obcí Bystřice, IČ 00296562, se sídlem Bystřice 334, 739 95 Bystřice nad Olší, při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Rekonstrukce a modernizace školských zařízení v Bystřici-ZŠ a MŠ-2.etapa**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, na základě výzvy ze dne 12. 8. 2010, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **Milan Holec stavební firma, s. r. o.**, IČ 26861178, se sídlem Nábřežní 1029, 739 61 Třinec 1, za níž jedná Ing. Milan Holec, jednatel,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, s přihlédnutím k ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) a § 152 odst. 4 téhož zákona rozhodl takto:

I.

Výrok I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa ze dne 18. 4. 2011

m ě n í m

takto:

Zadavatel obec Bystřice, IČ 00296562, se sídlem Bystřice 334, 739 95 Bystřice nad Olší se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů tím, že nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 3 písm. a) téhož zákona, v návaznosti na § 6 téhož zákona tím, že ve výzvě k podání nabídek a k prokázání kvalifikace a v zadávací dokumentaci stanovil, že technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 3 písm. a) téhož zákona splňuje ten dodavatel, který v posledních 3 letech provedl alespoň 3 stavební práce obdobného charakteru jako předmět veřejné zakázky, každá v hodnotě alespoň 5.000.000,-Kč, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

II.

Výrok II. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa ze dne 18. 4. 2011

m ě n í m

takto:

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. se zadavateli, obci Bystřice, IČ 00296562, se sídlem Bystřice 334, 739 95 Bystřice nad Olší, podle § 120 odst. 2 písm. a) cit. zákona o veřejných zakázkách ukládá **pokuta ve výši 20 000 Kč** (dvacet tisíc korun českých).

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – město Nové Hradky, IČ 00245267, se sídlem nám. Republiky 46, 373 33 Nové Hradky (dále jen „**zadavatel**“), odeslal podle § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), dne 12. 8. 2010 pěti zájemcům výzvu k podání nabídek na realizaci veřejné zakázky zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení s názvem „Rekonstrukce a modernizace školských zařízení v Bystřici-ZŠ a MŠ-2.etapa“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad jako orgán příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, si na základě obdrženého podnětu od zadavatele vyžádal dokumentaci o uvedené veřejné zakázce, po jejímž přezkoumání získal pochybnosti o tom, zda zadavatel při stanovení technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 3 písm. a) zákona postupoval v souladu se zákonem, když po uchazečích v rámci prokázání tohoto kvalifikačního předpokladu požadoval doložení 3 stavebních prací obdobného charakteru realizovaných v průběhu posledních 3 let, každá v hodnotě nejméně 5 000 000 Kč, včetně osvědčení objednatelů o řádném provedení těchto prací. Z uvedeného důvodu Úřad z moci úřední zahájil ke dni 4. 3. 2011 správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem (§ 121 odst. 4 zákona), za jehož účastníky označil zadavatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – společnost Milan Holec stavební firma, s. r. o., IČ 26861178, se sídlem Nábřežní 1029, 739 61 Třinec (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

II. Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 18. 4. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 3 písm. a) zákona v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, tím že ve výzvě k podání nabídek a k prokázání kvalifikace a v zadávací dokumentaci stanovil, že technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona splňuje ten dodavatel, který v posledních 3 letech provedl alespoň 3 stavební práce obdobného charakteru jako předmět veřejné zakázky, každou v hodnotě alespoň 5 000 000 Kč, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku (výrok I. napadeného rozhodnutí), za což mu uložil pokutu ve výši 40 000 Kč (výrok II. napadeného rozhodnutí).

---

¹ Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“ nebo „**orgán dohledu**“) nebo v době provedení úkonů jednotlivých účastníků řízení.

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad po citaci ust. § 56 zákona a čl 5.4 a 7.1 zadávací dokumentace ke stanovení technického kvalifikačního předpokladu pro srovnání uvedl, že k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky může veřejný zadavatel požadovat seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění, přičemž zákon současně uvádí, co musí být přílohou tohoto seznamu. Obdobně v případě veřejných zakázek na služby může veřejný zadavatel požadovat k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů seznam významných služeb poskytnutých dodavatelem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění; přičemž zákon rovněž uvádí, co musí být přílohou tohoto seznamu.
5. Z porovnání zákonných úprav pro veřejné zakázky na stavební práce, dodávky a služby dle Úřadu vyplývá, že při stanovení časového období, za které dodavatel prokazuje splnění technických kvalifikačních předpokladů, zákon vychází z charakteru jednotlivých druhů veřejných zakázek. Je zřejmé, že „výrobní proces“ stavebních prací je zpravidla delší než v případě dodávek a služeb, proto je u stavebních zakázek delší i časové období, za které je dodavatel splnění technických kvalifikačních předpokladů oprávněn prokazovat. Tento závěr opřel Úřad rovněž o ustanovení čl. 48 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, která byla vyhlášena v Úředním věstníku Evropské unie pod zn. L134/114 ze dne 30. 4. 2004, kde je uvedeno, že doklady o technické způsobilosti hospodářského subjektu mohou být poskytnuty jedním nebo několika následujícími prostředky podle povahy, množství nebo důležitosti a použití stavebních prací, dodávek nebo služeb, a to mimo jiné, seznamem stavebních prací provedených za posledních pět let společně s osvědčeními o uspokojivém provedení nejvýznamnějších prací, a v případě dodávek a služeb seznamem hlavních uskutečněných dodávek nebo hlavních služeb poskytnutých v posledních třech letech s částkami, daty a názvy/jména dotčených veřejných či soukromých příjemců. Z uvedeného dle Úřadu vyplývá, že období, za které se prokazuje podle zákona technická a odborná způsobilost dodavatele u jednotlivých druhů veřejných zakázek, bylo převzato z citované směrnice i do právní úpravy ČR.
6. Na základě uvedených skutečností Úřad konstatoval, že při posuzování technických kvalifikačních předpokladů je nutné zvažovat nejen jejich stanovení z pohledu požadavků stanovených v § 56 odst. 7 zákona, ale v případě, kdy zákon stanoví i určité časové parametry, je nutné, aby rozhodující subjekt zvažoval i přípustnost změny těchto zákonem stanovených lhůt. Ustanovení § 56 odst. 3 zákona stanoví, že k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na stavební práce může veřejný zadavatel požadovat seznam stavebních prací realizovaných dodavatelem v posledních 5 letech. Z dikce zákona vyplývá, že zadavatel může zvolit určitý způsob prokázání technických kvalifikačních předpokladů, nesmí tak však učinit přísněji než zákon. Změnu uvedené lhůty by bylo možné připustit pouze tehdy, jestliže by to bylo výhodnější pro uchazeče, což však není uvedený případ, neboť zadavatel svým postupem omezil počet potenciálně kvalifikovaných dodavatelů. Výše uvedený výklad je rovněž v souladu se zásadou

zákazu diskriminace, zakotvenou v ustanovení § 6 zákona, kterou je nutno aplikovat při interpretaci všech ustanovení zákona.

7. Na základě uvedených úvah a skutečností dospěl Úřad k závěru, že zadavatel nedodržel ustanovení § 56 odst. 3 písm. a) zákona, neboť pokud zadavatel ve výzvě k podání nabídek a k prokázání kvalifikace a v zadávací dokumentaci stanovil, že technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 3 písm. a) splňuje ten dodavatel, který v posledních 3 letech provedl alespoň 3 stavební práce obdobného charakteru jako předmět veřejné zakázky, každá v hodnotě alespoň 5 000 000 Kč, zkrátil tak období, za které mohou dodavatelé prokázat technické kvalifikační předpoklady z 5 let na 3 roky. Vzhledem k tomu, že zadavatel tímto omezil počet v úvahu přicházejících uchazečů, kteří mohli splnit podmínku zadavatele za období 5 let, mohlo toto porušení zákona podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

III. Námitky rozkladu

8. Proti rozhodnutí č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa ze dne 18. 4. 2011 obdržel Úřad dne 5.6.2011 rozklad zadavatele, ve kterém zadavatel uvádí, že spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí v nesprávném právním posouzení věci, neboť má zato, že Úřad nesprávně interpretoval ustanovení § 56 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách a na základě nesprávné interpretace pak dospěl k nesprávnému závěru. Předmětná otázka je dle zadavatele otázkou právní, neboť se týká výkladu shora uvedeného ustanovení. Dle zadavatele se nelze ztotožnit s názorem Úřadu, že veřejný zadavatel může požadovat seznam stavebních prací provedených dodavatelem za posledních 5 let a zadavatel tak může změnu uvedené lhůty připustit pouze tehdy, jestliže by to bylo výhodnější pro uchazeče. Jinými slovy, že změnu lhůty nelze připustit tam, kde by došlo takovým postupem k omezení počtu potencionálně kvalifikovaných uchazečů.
9. Zadavatel je dále toho názoru, že již samo ustanovení je svým charakterem omezujícím ustanovením, neboť umožňuje zadavateli nastavit určité požadavky a tím vyloučit určitý, pro daný případ „nekvalifikovaný“ okruh uchazečů. Z jazykového a logického výkladu lze dovodit, že zadavatel může, ale také nemusí požadovat po uchazečích seznam stavebních prací provedených dodavatelem za posledních 5 let. Tedy zadavatel nemusí požadovat seznam stavebních prací provedených dodavatelem za posledních 5 let. Z logiky věci pak vyplývá, že jej může požadovat v rozmezí 0 až 5 let. Zadavatel je tedy přesvědčen, že k porušení zákona o veřejných zakázkách nemohlo dojít, když zadavatel nevyužil svého oprávnění v maximální možné míře, tj. nepožadoval po uchazečích prokázání jejich technických kvalifikačních předpokladů za pět let, ale pouze za období 3 let. Zadavatel se naopak domnívá, že porušením předmětného ustanovení by bylo, kdyby zadavatel požadoval po uchazečích prokázání jejich technických kvalifikačních předpokladů za období delší než 5 let. Zadavatel nesouhlasí s tím, že by porušil předmětné ustanovení a došlo tak k porušení zásady nediskriminace uchazečů o veřejnou zakázku.

10. Dne 4. 7. 2011 obdržel Úřad doplnění rozkladu, ve kterém zadavatel předkládá jazykový výklad obsažený v jím vyžádaném stanovisku Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR, které se přiklání k jeho názoru, že znění ust. § 56 odst. 3 zákona nestanovuje jednoznačně povinnost zadavatele požadovat po uchazečích doložení referenčních staveb pouze za 5 let (v případě, že toto zadavatel požaduje). Nejednoznačné vymezení, použitím slov „může požadovat“ reference za 5 let, lze dle zadavatele vyložit tak, že zadavatel může požadovat reference od 0 do 5 let. Jediným omezením pro zadavatele vůči uchazeči je hranice 5 let, jejíž délku by neměl překročit. Zadavatel se tedy domnívá, že při uplatnění základního demokratického principu spravedlivého rozhodování by měly veškeré nejasnosti, nepřesnosti, nejednoznačnosti zákona sloužit ve prospěch strany, proti níž je řízení vedeno.

Závěr rozkladu

11. Vzhledem ke skutečnostem výše uvedeným zadavatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo v plném rozsahu zrušeno a správní řízení aby bylo zastaveno.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad určil usnesením č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-7169/2011/510/MLa ze dne 5. 6. 2011 vybranému uchazeči lhůtu pěti dnů k vyjádření k rozkladu podanému proti napadenému rozhodnutí. Ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí se vybraný uchazeč k rozkladu nevyjádřil.
13. Orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
15. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S46/2011/VZ-4915/2011/510/MLa ze dne 18. 4. 2011 rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 3 písm. a) zákona v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, tím že ve výzvě k podání nabídek a k prokázání kvalifikace a v zadávací dokumentaci stanovil, že technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona splňuje ten dodavatel, který v posledních 3 letech provedl alespoň 3 stavební práce obdobného charakteru jako předmět veřejné zakázky, každou v hodnotě alespoň 5 000 000 Kč, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr

nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

16. Pokud však jde o výši pokuty, která byla napadeným rozhodnutím za uvedený správní delikt uložena, dospěl jsem k pochybnostem, zda lze její výši považovat za přiměřenou závažnosti správního deliktu, zejména způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Z uvedeného důvodu jsem v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu přistoupil ke změně výroku II. napadeného rozhodnutí, tj. snížení pokuty na 20 000,-Kč. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení výroku I. a změně výroku II. napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

17. Z hlediska věcného přezkoumání předmětné problematiky je v daném případě rozhodující posouzení stanoveného technického předpokladu, který zadavatel vymezil jako požadavek na prokázání splnění alespoň 3 stavebních prací obdobného charakteru jako je předmět veřejné zakázky, za poslední 3 roky, každá v hodně alespoň 5 mil. Kč. Tento kvalifikační předpoklad spadá pod požadavky zakotvené v § 56 odst. 3 písm. a) zákona. Pokud zadavatel namítá, že Úřad nesprávně vyložil znění uvedeného ustanovení, konstatuji, že výklad tohoto ustanovení musí být proveden v korelaci se smyslem a účelem celého zákona. Pokud tedy toto ustanovení v sobě obsahuje možnost zvolení si určitého způsobu prokázání kvalifikačních předpokladů, musí být tato možnost vykládána způsobem, že ze strany zadavatele nemůže být tento postup zpřísněn, tak jak je tomu v daném případě. Požadavky stanovené zákonem k prokazování kvalifikace jsou nastaveny způsobem, který nastavuje nejpřísnější možný režim a možnost odchýlení připadá v úvahu pouze tehdy, když by zadavatel přistoupil k režimu méně striktnímu. V přezkoumávaném případě zadavatel nastavil požadavky tak, že zákonem maximálně uvedenou dobu 5 let k prokázání technických kvalifikačních předpokladů zkrátil na 3 roky, což nelze považovat za souladné se zákonem. Změnu uvedené lhůty by bylo možné připustit pouze tehdy, pokud by to bylo výhodnější pro dodavatele, což však není předmětem přezkoumávaného případu. Zvoleným postupem zadavatele v daném případě mohlo dojít k omezení počtu kvalifikovaných dodavatelů, čímž došlo k naplnění znaků správního deliktu, kterými je potenciální ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Na základě shora uvedeného uzavírám, že z hlediska posouzení shledaného porušení jsem se ztotožnil s Úřadem v tom, že zadavatel svým postupem porušil § 56 odst. 3 písm. a) zákona, v návaznosti na § 6 zákona, čímž došlo ke spáchání správního deliktu.
18. Spolu se shledaným porušením souvisí i otázka určitosti a přezkoumatelnosti výroku I., který v sobě toto porušení obsahuje. V daném případě Úřad výrokem I. konstatoval nedodržení postupu § 56 odst. 3 písm. a) zákona v návaznosti na § 6 zákona, přičemž k uvedeným ustanovením specifikoval, v čem shledané porušení spočívalo. Ustanovení § 120 zákona definuje druhy správních deliktů a sankce za ně ukládané. Správního deliktu se dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona dopustí zadavatel tím, že nedodrží postup stanovený zákonem pro

zadání veřejné zakázky, přičemž uvedeným postupem podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejnižší nabídky, a uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Z uvedené definice není pochyb o tom, že v daném případě došlo ke spáchání správního deliktu. Úřad výrokem I. napadeného rozhodnutí však konstatoval pouhé nedodržení postupu, což není dostačující z hlediska konstatace porušení zákona kvalifikovaným způsobem ze strany zadavatele. Otázkou specifikace skutku ve výroku rozhodnutí o jiném správním deliktu se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73 (publikováno pod č. 1546/2008 Sb. NSS) ve kterém dospěl k závěru, že: " Výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat konstatování spáchání správního deliktu, popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.", dále bylo uvedeným judikátem konstatováno, že: „Neuveďte-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s].“. Z uvedených důvodů jsem přistoupil ke změně výroku I. napadeného rozhodnutí, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

19. S ohledem na petit rozkladu, kterým zadavatel brojí proti napadenému rozhodnutí jakožto celku, přičemž navrhuje jeho zrušení, jsem přistoupil i k přezkoumání výše uložené pokuty za spáchaný správní delikt. V daném případě Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 40 000,-Kč. Jakkoliv není pochyb o odpovědnosti zadavatele za spáchání výše uvedeného správního deliktu, přistoupil jsem však ke změně výroku II. napadeného rozhodnutí a uloženou pokutu jsem přiměřeně snížil. V porovnání s napadeným rozhodnutím jsem jinak přihlédl k závažnosti následku spáchaného správního deliktu (§ 121 odst. 2 zákona). Je možné konstatovat, že ke spáchání správního deliktu ze strany zadavatele nedošlo úmyslně, ale z nedostatečné znalosti zákona a jeho následnému špatnému výkladu. Na druhou stranu nebylo možné od uložené pokuty zcela upustit, neboť jednání, kterého se zadavatel dopustil, není možné ponechat bez sankce. V daném případě je polehčující okolností skutečnost, že na základě nezákonně stanoveného kvalifikačního předpokladu nedošlo k omezení počtu uchazečů, kteří byli zadavatelem na základě výzvy osloveni. Žádný z pěti oslovených dodavatelů totiž nebyl, z důvodu nesplnění přezkoumávaného kvalifikačního předpokladu vyloučen. Tato skutečnost mne vedla k rozdílnému názoru ohledně výše uložené pokuty, než jak byla uložena Úřadem, neboť jsem přesvědčen, že prevenční funkci může v daném případě plnit i pokuta nižší. V rámci správní diskrece a s přihlédnutím k námitkám zadavatele vzneseným v rozkladu jsem proto výši uložené pokuty poměrně snížil na polovinu, tj. 20 000,-Kč.

VI. Závěr

20. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že odpovědnost zadavatele za spáchání správního deliktu je dána, avšak pokuta uložená výrokem II. napadeného rozhodnutí byla v tomto konkrétním případě nepřiměřeně vysoká, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro změnu napadeného rozhodnutí v části výroku II. a současně jsem shledal nesprávnosti v rámci specifikace shledaného porušení v rámci výroku I., jsem přistoupil ke změně obou výroků, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

21. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Milan Holec stavební firma, s. r. o., Nábřežní 1029, 739 61 Třinec
2. JUDr. Karel Bocek, advokát, Na Poříčí 1199, 738 01 Frýdek-Místek

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy